

Мария Илиева

Есента ще бъде пролет

Тиха есен.
Сякаш болна.
Жълти сълзи от очите.
Кротко спорят с улуци
капки дъжд и тротоара.

По лицето ти
блестящи струйки...
Трия с длан челото.
Топло лъха от очите.
Топло е и в мене.

Стоим
на тази мокра пейка.
И листата ни покриват
в злато и в червено утро.
Есента ще бъде пролет.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10081>]